

Над книжкою поезій Антонич Богдан-Ігор Васильович

Люблю не раз вертатись до старого табурету,
де кілька книжечок лежить завинених в газету.

Коли з-за неба виринає ніч назустріч дневі,
мов спомин, випливають із полиць слова вишневі.

Слова, що пахнуть житом, сіном, сонячними днями,
надихані землею та навіяні вітрами.

Слова, що вимріяні у безсонні, довгі ночі,
коли стріла натхнення, вбита в серце, їддю точить.

Зникають речі, розвіваються довкола стіни.
Тремчу над книжкою у вічності холодній тіні.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/nad_knyzhkoiu_poezii